

Dosarul nr. 1ra-2287/21
1-20139481-01-1ra-27122021

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

18 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Plămădeală Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Marinescu Dumitru în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2021, în cauza penală în privința lui

Palamarciuc Constantin XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 04.12.2020-20.04.2021;

Instanța de apel: 07.05.2021-06.10.2021;

Instanța de recurs: 27.12.2021– 18.04.2022.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20 aprilie 2021, Palamarciuc Constantin a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.186 alin.(2), lit. b), c) și d) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a încasat din contul lui Palamarciuc Constantin în beneficul statului suma de 1 680 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

S-a admis în principiu acțiunea civilă înaintată de reprezentantul părții vătămate și civile SRL „XXXXX”, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă.

S-a admis în principiu acțiunea civilă înaintată de reprezentantul părții vătămate și civile SRL „XXXXX”, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat *în fapt* că, Palamarciuc Constantin pe 13 februarie 2020, la aproximativ ora 03:46, împreună și prin înțelegere prealabilă cu o altă persoană în privința căreia cauza penală a fost disjunsă într-o procedură separată, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin spargerea geamului de la vitrină, au pătruns în casa de amanet amplasată pe str. XXXXX, care aparține SRL „XXXXX”, de unde pe ascuns au

sustras: - un telefon mobil de model „Samsung Galaxy J 6”, cu IMEI 1: XXXXX și IMEI 2: XXXXX la prețul de 1 999 lei; - un telefon mobil de model „Samsung Galaxy A 30”, cu IMEI 1: XXXXX și IMEI 2: XXXXX la prețul de 2 899 lei; - un telefon mobil de model „Samsung Galaxy J 8” cu IMEI 1: XXXXX și IMEI 2: XXXXX care se afla într-o husă, la prețul de 1 800 lei; - un telefon mobil de model „Xiaomi Mi A2 Lite” cu IMEI 1: XXXXX și IMEI 2: XXXXX, care se afla într-o husă, la prețul de 1 800 lei; - un telefon mobil de model „Samsung Galaxy A 20” cu IMEI 1: XXXXX și IMEI 2: XXXXX la prețul de 2 999 lei; - un telefon mobil de model „Sony G 3121 Xperia” cu IMEI XXXXX la prețul de 1 199 lei; - un telefon mobil de model „Huawei Y 6” cu IMEI 1: XXXXX și IMEI 2: XXXXX la prețul de 1 499 lei; - un telefon mobil de model „Wiko Sunny” cu IMEI 1: XXXXX și IMEI 2: XXXXX la prețul de 599 lei; - un telefon mobil de model „Xiaomi Redmi 7” cu IMEI 1: XXXXX și IMEI 2: XXXXX, care se afla într-o husă, la prețul de 1 699 lei; - un telefon mobil de model „Huawei Honor 7x” cu IMEI 1: XXXXX și IMEI 2: XXXXX, care se afla într-o husă, la prețul de 1 899 lei; - un telefon mobil de model „Samsung Galaxy A 80” cu IMEI XXXXX, care se afla într-o husă, la prețul de 5 000 lei, - un telefon mobil de model „Samsung Galaxy A 10” cu IMEI 1: XXXXX și IMEI 2: XXXXX, care se afla într-o husă, în care era inserată cartela SIM XXXXX, la prețul de 2 800 lei, respectiv, i-a cauzat părții vătămate SRL „Blago Group” o daună materială considerabilă în sumă totală de 26 192 lei.

Pe baza stării *de fapt* expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut în drept, că faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive a infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2), lit. b), c) și d) Cod penal, individualizată prin „*Furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane, prin pătrundere în încăpere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*”.

3. Avocatul Marinescu Dumitru în numele inculpatului a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul pentru infracțiunea săvârșită să-i stabilească pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității sau pedeapsa sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia.

În motivarea apelului a indicat că, inculpatul a recunoscut vina în comiterea infracțiunii, s-a căit sincer în cele comise și-a cerut scuze de la partea vătămată, a săvârșit infracțiunea ca rezultat al unor circumstanțe grele.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2021, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a menționat că, probelor administrate de acuzatorul de stat demonstrează că faptele infracționale ale inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2), lit. b), c) și d) Cod penal, sentința primei instanțe nefiind contestată în

această parte, de către părțile la proces.

Referitor la chestiunea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului, instanța de apel a constatat că prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor articolelor 6, 7, 61 și 75 Cod penal, respectiv a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. După caracterul și gradul prejudiciabil al faptei, infracțiunea prevăzută de art.186 alin.(2) lit. b), c) și d) Cod penal se califică ca infracțiune „mai puțin gravă”, pentru care legea penală prevede sancțiunea sub formă de amendă în mărime de la 650 la 1 350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani.

Din materialele cauzei penale a rezultat că, inculpatul Palamarciuc Constantin s-a sustras de a se prezenta în instanța de fond și instanța de apel, cauza penală fiind examinată în lipsa sa. Fiind audiat la faza urmăririi penale, inculpatul Palamarciuc Constantin a recunoscut integral vina în comiterea infracțiunii incriminate. Prejudiciul material cauzat prin infracțiune nu a fost recuperat.

În conformitate cu prevederile art.76 Cod penal, instanța de fond nu a reținut careva circumstanțe atenuante în privința inculpatului Palamarciuc Constantin.

În acord cu prevederile art.77 Cod penal, instanța de fond a reținut cu titlu de circumstanță agravantă - „săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză”.

Astfel, pe 14 octombrie 2014 de către Inspectoratul de Poliție Soroca a fost pornită urmărirea penală confirm indicilor infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2), lit. b), c) și d) Cod penal. Prin ordonanța din 22 octombrie 2014 a fost încetată urmărirea penală pornită în privința inculpatului Palamarciuc Constantin, conform art.109 Cod penal.

Prin sentința Judecătoriei Soroca din 29.11.2019, Palamarciuc Constantin a fost recunoscut vinovat de comiterea a trei infracțiuni prevăzute de art.186 alin.(2) lit. b), c) și d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa prin prisma art. 84 alin.(1) Cod penal - 240 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

În contextul celor indicate, instanța de apel a respins solicitarea avocatului de ai stabili inculpatului o pedeapsă non-privativă de libertate, deoarece această măsură de pedeapsă nu poate fi aplicată anume reieșind din caracterul și gradul prejudiciabil al faptei comise și din personalitatea inculpatului, totodată, o pedeapsă non-privativă de libertate ar avea un caracter iluzoriu, iar pedeapsa penală nu și-ar realiza scopul de restabilire a echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

Cu referire la argumentele invocate de către avocat care se referă la faptul că, instanța de judecată nu a luat în considerație că, învinuitul a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, s-a căit sincer în cele comise, și-a cerut scuze de la partea vătămată, instanța de apel le-a apreciat critic, deoarece aceste aspecte nu

pot justifica aplicarea față de inculpatul Palamarciuc Constantin a unei pedepse penale non-privativă de libertate, așa cum ultimul s-a sustras de la judecată și nu a recuperat prejudiciul material cauzat părții vătămate, totodată, ultimul anterior a fost atras la răspundere penală, fiind reținută cu titlu de circumstanță agravantă - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză.

În ceea ce privește alegațiile avocatului în care s-a referit la faptul că, inculpatul Palamarciuc Constantin a comis infracțiunea ca rezultat a unor circumstanțe grele, instanța de apel le-a respins ca fiind nefondate, or, în cadrul cercetării judecătorești nu au fost stabilite careva împrejurări care să denote faptul că, inculpatul a acționat ca urmare a unor împrejurări grele de ordin personal sau familial, în sensul dat, partea apărării nu a administrat careva probe pertinente, concludente, utile și veridice.

Referitor la pedepsele penale non-privative de libertate reglementate la sancțiunea normei penale prevăzută la art.186 alin.(2) Cod penal, instanța de apel a apreciat că, pedeapsa penală sub formă de amendă nu poate fi aplicată inculpatului, așa cum această măsură de pedeapsă este prea blândă raportată la personalitatea inculpatului, care pe parcursul desfășurării procesului penal nu a dat dovadă deplină de căință sinceră și de conștientizare a gradului de pericol social al faptei comise, totodată ultimul nu a recuperat prejudiciul material cauzat prin infracțiune, nu este angajat în câmpul muncii, respectiv, pedeapsa penală sub formă de amendă ar rămâne neexecutată.

Referitor la pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, instanța de apel la fel nu a stabilit nici un temei pertinent de a dispune aplicarea unei astfel de sancțiuni, cu atât mai mult că, inculpatul s-a eschivat de a se prezenta în ședința de judecată a instanței de fond și apel, respectiv, în lipsa acordului inculpatului față de aplicarea unei asemenea măsuri de pedeapsă, aceasta nu este susceptibilă de a fi aplicată.

Cu privire la pedeapsa penală sub formă de închisoare, raportat la prevederile art.90 Cod penal – suspendarea condiționată a executării pedepsei, instanța de apel a atestat că, în speță această măsură de pedeapsă ar fi imposibil de a fi pusă în executare, în contextul în care, inculpatul este anunțat în căutare, respectiv, instanța de judecată ar fi în imposibilitate de a stabili în sarcina inculpatului în conformitate cu alin.(6) art. 90 Cod penal, anumite obligații pe care ultimul ar urma să le respecte pe perioada termenului de probațiune fixat, iar pe de altă parte, nici organul de probațiune nu ar avea pârghiile de a controla comportamentul inculpatului pe perioada dată, din moment ce, nu se cunoaște locul de aflare al inculpatului Palamarciuc Constantin.

Pe această linie de raționamente, instanța de apel a menținut soluția instanței de fond, care a dispus aplicarea inculpatului Palamarciuc Constantin, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. b), c) și d) Cod penal a pedepsei penale sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, deoarece această măsură corespunde criteriilor de individualizare a pedepsei penale în conformitate cu art.75 Cod penal și a asigurat realizarea scopului pedepsei penale reglementat de

art.61 Cod penal.

5. Avocatul Marinescu Dumitru în numele inculpatului în temeiul art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală a contestat cu recurs ordinar decizia, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității sau pedeapsa sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia.

În motivarea recursului declarat, autorul acestuia invocă argumente similare celor menționate în cererea de apel (*pct. 3 din prezenta decizie*).

5.1. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului declarat de avocat în numele inculpatului, menționând că acestea urmează a fi respins ca fiind vădit neîntemeiat.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestora, din următoarele considerente.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal constată că, recurentul își exprimă dezacordul doar cu faptul că pedeapsa aplicată este prea aspră, indicând temeiul pentru recurs prevăzut de art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, astfel instanța de recurs ordinar supune verificării decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept menționate, care prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când: s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând circumstanțele cauzei în raport cu norma de drept citată, Colegiul constată că acest temei nu-și găsește confirmare în speța dedusă judecății.

În acest context, Colegiul penal menționează că, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia

persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, potrivit art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

La fel, Colegiul penal consideră, că la aplicarea pedepsei inculpatului pentru infracțiunea săvârșită, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.61, 75, Cod penal, totodată ținând cont și de gravitatea infracțiunii săvârșite - care se atribuie la categoria celor mai puțin grave, de personalitatea acestuia - care nu este la prima abatere de la legii, fiind anterior condamnat.

În acest context, referitor la pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, solicitată de către avocat, Colegiul penal notează că, nu a stabilit nici un temei pertinent de a dispune aplicarea unei astfel de pedepsă, deoarece inculpatul s-a eschivat de a se prezenta în ședința de judecată a instanței de fond și apel, respectiv, în lipsa acordului inculpatului față de aplicarea unei asemenea măsuri de pedeapsă, aceasta nu este susceptibilă de a fi aplicată.

Cu referire la alegația avocatului că, de către instanțele de judecată, în privința inculpatului urmă a fi aplicată o pedeapsă non privativă de libertate, Colegiul penal reține că, raționamentul de aplicare a prevederilor art.90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Astfel, aplicarea suspendării condiționate a pedepsei nu este un drept al inculpatului, ci o prerogativă instanței de judecată care este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde.

În aceste circumstanțe se reține că, instanța de apel corect a stabilit că, Palamarciuc Constantin anterior a fost condamnat:

- prin sentința Judecătoreiei Soroca din 29 noiembrie 2019, conform art.186 alin.(2) lit. b), c) și d) Cod penal, la 240 ore muncă neremunerată în folosul comunității;

- prin ordonanța din 22 octombrie 2014, în baza art.186 alin.(2) lit. b), c) și d) Cod penal, a fost încetată urmărirea penală pornită în privința inculpatului,

conform art.109 Cod penal.

Însă, concluziile de rigoare inculpatul nu le-a făcut și astfel, Colegiul penal respinge argumentele invocate în recurs, or, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite, suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor părții vătămate, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De asemenea, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. O pedeapsă prea blândă nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni de către făptuitor și alte persoane.

În consecință, Colegiul penal opinează că, argumentele punctate în cererea de recurs privind greșita individualizare a executării pedepsei nu sunt incidente cauzei deferite judecății, instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, pedeapsa aplicată inculpatului fiind individualizată corect, echitabilă și în concordanță cu scopul pedepsei penale, fapt ce determină incontestabil concluzia de inadmisibilitate a recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Marinescu Dumitru în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2021, în cauza penală în privința lui *Palamarciuc Constantin XXXXX*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 19 mai 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie